

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 7.12.2011
KOM(2011) 843 endelig

2011/0411 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om oprettelse af et partnerskabsinstrument for samarbejde med tredjelande

{SEK(2011) 1475 endelig}
{SEK(2011) 1476 endelig}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Dette forslag til et partnerskabsinstrument erstatter instrumentet til finansiering af samarbejdet med industrialiserede og andre højindkomstlande og -territorier (ICI)¹, som trådte i kraft i 2007, og som har været EU's vigtigste redskab for samarbejde med udviklede lande. ICI-instrumentet har desuden vist sig at være en effektiv værktøjskasse for tilvejebringelse af et differentieret og passende svar på udbygningen og uddybningen af samarbejdet med 17 lande (industrialiserede lande og højindkomstlande i Nordamerika, Asien/Stillehavsområdet og Golfstaterne). Det er for nylig blevet udvidet til at omfatte udviklingslande med vedtagelsen af forslaget om ICI+. Da det udløber ved udgangen af 2013, er der imidlertid brug for et nyt finansielt instrument.

Efter ICI-forordningens ikrafttræden har vi desuden særlig set fremvæksten af nye økonomier som Indien, Kina og Brasilien, der spiller en stadig vigtigere rolle i den internationale økonomi og samhandel, i multilaterale fora (FN og G-20) og i imødegåelsen af globale udfordringer. Selv om der fortsat er stor fokus på udvikling og fattigdomsbekæmpelse, har disse lande i stadig mindre grad status som udviklingslande. Det er i EU's strategiske interesse at understøtte disse landes indsats for at imødegå globale udfordringer som klimaforandringer og dermed støtte sin egen økonomiske genopretning.

EU har også indgået bredt baserede aftaler med centrale partnere og vækstøkonomier for at håndtere bilaterale og globale spørgsmål. Forudsætningen for gennemførelsen af disse instrumenter (dvs. aftaler, erklæringer, handlingsplaner osv.) er et særligt finansieringsinstrument, således at EU har midler til at fremme sine interesser effektivt på globalt plan og til at håndtere globale spørgsmål i nødvendigt omfang.

Udviklingen af forbindelserne med Rusland, finanskrisen, der har skabt nye udfordringer for verdensøkonomien og den økonomiske verdensorden, den stigende afhængighed mellem EU og dets centrale partnere, de ændrede handelsmønstre, civilsamfundets og erhvervslivets voksende rolle i både Europa og partnerlandene fordrer mere dialog, integration og udveksling. Der er et stigende behov for at håndtere sociale udfordringer (ulige fordeling af globaliseringens fordele og den økonomiske krises alvorlige indvirkning på forbruget, indkomster og jobskabelse) såvel som miljø- og klimaudfordringer. I denne sammenhæng har de fremvoksende økonomiers stigende rolle, herunder syd-syd-handel og -samarbejde, behovet for at kombinere udviklingsbistand, handelsinstrumenter, handelsdialoger, udvikling af infrastruktur og teknologi og investeringer til fremme af intelligent og inklusiv vækst, handelsintegration, udvikling af den private sektor, social samhørighed, reform- og moderniseringsprogrammer desuden gjort det nødvendigt at indføre et nyt instrument.

EU har ikke i øjeblikket et effektivt instrument, der gør det muligt at samarbejde med de nye vækstøkonomier om spørgsmål vedrørende fremme af centrale EU-interesser og fælles globale udfordringer (f.eks. klimaforandringer eller behovet for at fremme bæredygtig

¹ USA, Japan, Canada, Sydkorea, Australien og New Zealand, visse asiatiske industrialiserede lande og territorier, der ikke er opført på DAC's liste over modtagerlande (Singapore, Hongkong, Macao, Taiwan og Brunei) samt Golsamarbejdsrådet (Bahrain, Kuwait, Oman, Qatar, Saudi-Arabien og De Forenede Arabiske Emirater), der heller ikke er opført på DAC's liste over ODA-modtagerlande.

udvikling på alle niveauer). Skønt ICI er blevet udvidet til at omfatte udviklingslande med vedtagelsen af ICI+ den 1. december 2011, er dets anvendelsesområde begrænset.

Det foreslåede partnerskabsinstrument er udformet således, at det kan overvinde EU's begrænsede muligheder for at gribe ind globalt på den mest effektive måde. Det afbøder ovennævnte mangler og giver navnlig EU mulighed for at forfølge dagsordener, der rækker ud over udviklingssamarbejde, i samarbejde med globale aktører, men også for at forsvare EU's centrale interesser sammen med andre partnerlande, såfremt det bliver aktuelt. Det kan endvidere understøtte skabelsen af et nyt forhold til lande, der ophører med at modtage bilateral udviklingsbistand.

Instrumentet har særlig følgende specifikke mål:

- a) gennemførelse af den internationale dimension af Europa 2020-strategien ved at støtte Unionens bilaterale, regionale og interregionale strategier for samarbejdspartnerskaber, ved at fremme den politiske dialog og ved at udvikle kollektive tilgange og svar på globale udfordringer, f.eks. energisikkerhed, klimaændringer og miljø
- b) forbedring af markedsadgangen og fremme af europæiske virksomheders, navnlig SMV'ers, handels-, investerings- og forretningsmuligheder gennem økonomiske partnerskaber og samarbejde på erhvervs- og lovgivningsområdet
- c) fremme af den brede forståelse for Unionen og Unionens synlighed og rolle på den globale scene gennem offentligt diplomati, uddannelsesmæssigt/akademisk samarbejde og udbredelsesaktiviteter til fremme af Unionens værdier og interesser.

Partnerskabsinstrument skal derfor fremme EU-interesser og gensidige interesser og give Europa 2020-strategien global rækkevidde ved på en effektiv og fleksibel måde at bidrage til at nå de mål for samarbejde, der følger af Unionens forbindelser med partnerlande, og ved at imødegå globale udfordringer. Det har global rækkevidde med særligt fokus på strategiske partnere og nye vækstøkonomier. Der vil ikke være nogen obligatorisk klassificering af udgifter som officiel udviklingsbistand (ODA), selv om det fortsat bør være en mulighed, især for bistand til handel og handelsrelateret bistand. Den foreslåede finansieringsramme for perioden 2014-2020 er 1 131 mio. EUR.

Partnerskabsinstrumentet vil være en integreret del af den overordnede struktur i de finansielle instrumenter for foranstaltninger udadtil, der bygger på fire hovedkapitler: Et politikbaseret kapitel, hvor der primært er fokus på samarbejde med partnerlande på alle niveauer, og kapitler vedrørende tværgående prioriteter og værdier såsom menneskerettigheder og demokrati, humanitær bistand og civilbeskyttelse samt krisestyring og -forebyggelse.

En af hovedprioriteterne i Europa 2020-strategien er at genskabe en vækst, der er forenelig med Europas visioner om en kulstoffattig fremtid og mål for bæredygtig udvikling. Dagsordenen afspejler en erkendelse af, at hurtigt voksende nye økonomier med en voksende middelklasse vil spille en afgørende rolle med hensyn til at fastholde en europæisk eksport af varer og tjenester, hvor EU fortsat har en komparativ fordel. De fremtidige klimapolitikker (eller mangel på samme) i Kina, Indien, Brasilien og USA vil f.eks. få en betydelig indvirkning på den fremtidige konkurrenceevne, F&U og videnskabeligt samarbejde mellem disse regioner samt på den internationale handel. Det er i vores interesse at fremme

tilpasningen og samarbejdet i videst muligt omfang. Partnerskabsinstrumentet bør bidrage til at fremme handelspolitikken², navnlig i forhold til de strategiske økonomiske partnere. Støtte til fremme af europæiske virksomheders markedsadgang skal være et supplement til foranstaltninger finansieret under programmet for konkurrenceevne og SMV.

De nye vækstøkonomier spiller en stadig vigtigere rolle som ansvarlige partnere i forbindelse med imødegåelsen af globale udfordringer i lyset af den aktuelle økonomiske krise. EU anerkender betydningen af at øge vækstøkonomiernes ansvar over for de mindst udviklede lande og andre udviklingslande. Kritiske spørgsmål såsom fattigdomsbekæmpelse, konkurrenceevne og handelsliberalisering, miljø, klimaforandringer, energi, bæredygtig udvikling, anstændigt arbejde, herunder overholdelse af centrale arbejdsstandarder, social dialog, styrkelse af digitale færdigheder og inklusion, pandemier, cybersikkerhed, terrorisme og organiseret kriminalitet, herunder piratvirksomhed, kan kun håndteres i en international kontekst. I lyset af den tiltagende globalisering er det meget vigtigt, at den interne dagsorden for bæredygtig vækst og arbejdspladser i Europa og EU's interne politikker generelt understøttes af en passende ekstern finansiel bistand. Denne eksterne dimension af interne foranstaltninger bør skabe større konsekvens og sammenhæng i EU's optræden udadtil, samtidig med at overlapninger skal undgås, og virkningen øges.

Partnerskabsinstrumentet vil derfor navnlig blive anvendt til støtte for andre eksterne EU-politikker som handel og for den eksterne dimension af EU-politikker inden for klimaforandringer, miljø, energi, transport, beskæftigelse og socialpolitik samt informations- og kommunikationsteknologi. I partnerskabsinstrumentet vil integration af klimaaspektet og klimamål navnlig være relevant for aktiviteter til fremme af den politiske dialog med industrialiserede lande og vækstøkonomier.

Ressourceeffektivitet vil være afgørende for at sikre en bæredygtig økonomisk vækst i lyset af de miljømæssige begrænsninger. Ressourceeffektivitetsstrategien er et af flagskibsinitiativerne i Europa 2020-strategien. Den vil berøre EU-standarder, men vil kun blive virkelig effektiv, hvis alle større økonomier anvender en ressourceeffektiv tilgang. Vækstøkonomierne har mulighed for at undgå de ikke-bæredygtige forbrugs- og produktionsmønstre, som ofte kunne ses i EU og andre avancerede økonomier i industrialiseringsfasen, og det er helt klart i EU's interesse at bistå hermed.

Vækstøkonomierne, navnlig Indien og Kina, har imidlertid også meget store befolkningsgrupper, der lever i absolut fattigdom, og hvis udkomme afhænger af sunde økosystemer som f.eks. rent vand og produktive have og skove. Brasilien, Sydafrika, Indien og Kina er samtidig lande med en enorm biodiversitet. Disse økonomier sætter deres præg på ressourceanvendelsen i de øvrige udviklingslande, navnlig i fattigere udviklingslande. Samarbejde om beskyttelse og bæredygtig forvaltning af økosystemer er i både EU's og partnerlandenes interesse.

Dialog og praktisk samarbejde med de centrale globale energiproducenter og energiforbrugende lande er afgørende, hvis vi skal imødegå udfordringen med at sikre EU's energisikkerhed, navnlig da vi bliver stadig mere afhængige af import, i lighed med fremme af en global dagsorden for økonomier med lavt kulstofforbrug, bæredygtige energipolitikker, gennemsigtighed og forudsigelighed på globale energimarkeder og teknologisk samarbejde.

² "Handel, vækst og verdensanliggender - Handelspolitikken som et centralt element i EU's 2020-strategi" (KOM(2010) 612) af 9.11.2010.

Efterhånden som en række lande ophører med at modtage bilateral udviklingsbistand, søger de nye former for samarbejde. Inden for teknologi og innovation skal EU have mulighed for at etablere partnerskaber ud fra fælles interesser, hvis EU fortsat skal være en strategisk partner og være i front med hensyn til globale standarder.

Den eksterne projektering af EU's interne politikker vil derfor blive fuldt ud integreret i programmeringen af partnerskabsinstrumentet. Inden for den begrænsede finansieringsramme kan det supplere den eksterne dimension af interne politikker under andre EU-programmer (som f.eks. foranstaltninger under Horisont 2020-rammeprogrammet for forskning og innovation, programmet for konkurrenceevne og SMV, herunder samarbejde om turisme, asyl- og migrationsfonden, den interne sikkerhedsfond og "Erasmus for alle"-programmet) for at undgå overlapninger. Det kan også støtte andre af EU's eksterne politikker, f.eks. handel. Der vil blive taget højde for sammenhæng og komplementaritet med andre geografiske instrumenter for eksterne foranstaltninger, navnlig udviklingssamarbejdsinstrumentet, i hele programmeringsfasen, og principperne for differentiering og koncentration vil blive integreret.

2. RESULTATER AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

Europa-Kommissionen afholdt en offentlig høring om den fremtidige finansiering af EU's optræden udadtil i perioden 26. november 2010-31. januar 2011. Denne proces var baseret på et onlinespørgeskema ledsaget af et baggrundspapir om finansiering af EU's optræden udadtil efter 2013 - "What funding for EU external action after 2013?" - udarbejdet af Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil.

Et flertal af respondenterne (ca. 70 %) bekræftede, at EU's finansielle bistand tilførte betydelig merværdi inden for de centrale politikområder, der er omfattet af EU's finansielle instrumenter for foranstaltninger udadtil³. Mange angav, at EU-merværdi var den vigtigste drivkraft i fremtiden. De mente, at EU burde udnytte disse komparative fordele - knyttet til EU's globale tilstedeværelse, omfattende ekspertise, supranationale karakter og koordinerende rolle - og stordriftsfordele.

Næsten alle respondenterne (92 %) mente at det var muligt at øge indvirkningen af EU's finansielle instrumenter gennem en mere differentieret tilgang tilpasset forholdene i modtagerlandet og baseret på sunde kriterier og en effektiv indsamling af data.

Der var delte meninger om forenkling af instrumenterne og forholdet mellem geografiske og tematiske instrumenter. Mange frygtede, at en reduktion af antallet af tematiske EU-programmer ville indebære en reduktion af det samlede beløb, der er til rådighed til tematiske foranstaltninger, og ønskede i stedet en forenkling af bestemmelserne om adgang til og gennemførelse af temafinansieringen. Et stort flertal mente, at man kunne imødegå interregionale udfordringer ved at øge EU-instrumenternes geografiske fleksibilitet.

Da de blev bedt om at prioritere forskellige områder af interesse, nævnte de fleste aktører "makroøkonomisk og finansiell stabilitet, økonomisk vækst" og "fremme af handel og

³ Fred og sikkerhed, fattigdomsreduktion, humanitær bistand, investering til fremme af stabilitet og vækst i de nye EU-medlemsstater og nabolande, imødegåelse af globale udfordringer, fremme af europæiske og internationale standarder og værdier og støtte til fremme af vækst og konkurrenceevne i tredjelande.

investeringer", efterfulgt af "energi, ressourceeffektivitet og klimaforandringer" og "beskæftigelse og sociale anliggender (inklusive vækst og anstændigt arbejde)".

Langt størstedelen af respondenterne var også enige i, at den private sektor er den vigtigste drivkraft for økonomisk udvikling og således yder et betydeligt bidrag til bæredygtig vækst. De ønskede således et større engagement i EU med erhvervslivet som partner i EU og tredjelande med henblik på at inddrage den private sektor yderligere - både finansielt og i videnindsamling - som en drivkraft for bæredygtig udvikling.

Mange var enige i, at fælles programmering og samfinansiering med medlemsstaterne kunne øge indvirkningen af og sammenhængen i EU's optræden udadtil, forenkle leveringen af bistand og reducere de samlede transaktionsomkostninger.

Med hensyn til evaluering af resultater var der bred enighed om, at man gennem større fokus på overvågning af gennemførelsen af projekter og programmer og en større forenkling af bestemmelserne om ekstern finansiering kunne sikre, at EU's eksterne instrumenter har den forventede indvirkning.

Et stort antal aktører støttede en optrapning af informations- og kommunikationsaktiviteter med det formål at gøre EU's eksterne finansiering mere synlig, navnlig i modtagerlandene. Det synes imidlertid mere hensigtsmæssigt at øge EU's synlighed gennem effektive politikker, strategier og tilstedeværelse i tredjelande end ved at bruge flere penge på kommunikation. Der var ligeledes kraftig opbakning til idéen om at styrke EU's koordinerende rolle i samarbejdet med andre donorer og sikre, at gennemførelsespartnerne gør EU-finansieringen mere synlig.

Inden forelæggelsen af dette forslag om partnerskabsinstrumentet overvejede Kommissionen fire forskellige handlemuligheder: afvikle ICI, fastholde status quo, ændre DCI, tillade udgifter, der ikke opfylder kriterierne for officiel udviklingsbistand, eller indføre et nyt instrument baseret på ICI/ICI+.

Efter en nøje vurdering konkluderede Kommissionen, at hverken en afvikling af ICI eller fastholdelse af status quo var politisk bæredygtige løsninger. Hvis midlerne udelukkende blev anvendt til fattigdomsbekæmpelsesforanstaltninger, eller hvis der udelukkende var fokus på dette spørgsmål i samarbejdet med vækstøkonomierne, ville EU's udenrigspolitik blive kunstigt begrænset, og centrale EU-interesser ville blive tilsidesat.

Muligheden for at ændre udviklingssamarbejdsinstrumentet og tillade udgifter, der ikke opfylder kriterierne for officiel udviklingsbistand, ville have den fordel at sikre geografisk sammenhæng (et instrument pr. land), men vanskelighederne forbundet med at forvalte et instrument med to meget forskellige mål blev betragtet som et alvorligt handicap.

Konsekvensanalyse

Økonomisk:

Indførelsen af et nyt partnerskabsinstrument vil give EU nye muligheder for at fremme europæiske virksomheder (navnlig SMV'er) og produkter. Det kan støtte EU-virksomheder i tredjelande og skabe incitamenter for EU's konkurrenceevne og innovation på en måde, der supplerer foranstaltninger finansieret under programmet for konkurrenceevne og SMV og under Horisont 2020 (forskning og innovation). Det kan støtte EU's samhandel med og investeringer i tredjelande, hvilket også vil kunne fremme udenlandske investeringer i EU. Det kan også spille en rolle i syd-syd-handel og -samarbejde ved at fremme en ansvarlig

erhvervspraksis i partnerlandene og i tredjelande, navnlig fattigere udviklingslande. Der kan samarbejdes på en lang række områder, herunder på områder som klimaforandringer, energi⁴, miljø, tilnærmelse af tekniske forskrifter og standardisering, virksomhedernes sociale ansvar, intellektuelle ejendomsrettigheder, beskyttelse af personoplysninger, bedste praksis på det økonomiske, handelsmæssige, investeringsmæssige, skattemæssige og finansielle område og inden for turisme. Dette kan styrke EU's økonomiske sikkerhed og skabe nye job, hvilket i sidste ende vil bidrage til den økonomiske vækst. Det nye instrument kan fremme veletablerede former for økonomisk samarbejde mellem EU og partnerlandene. Det vil i denne forbindelse give EU mulighed for at sikre, at der tages tilstrækkeligt hensyn til miljøværdier, værdier inden for bæredygtig energi, sociale og beskæftigelsesmæssige værdier og andre velfærdsværdier i udformningen og gennemførelsen af politikprogrammer.

Social:

Gennem en tilnærmelse af EU's og medlemsstaternes finansieringsinstrumenter og støtte til aktiviteter gennemført i samarbejde med andre bilaterale og multilaterale donorer kan det nye instrument få betydelig indvirkning på samfundsstrukturen i vækstøkonomierne. Det kan støtte reformer af velfærdssystemer, nationale beskæftigelsespolitikker, nationale politikker inden for efteruddannelse og udvikling af færdigheder og programmer inden for uddannelse, forskning og opbygning af innovationskapacitet samt foranstaltninger, der styrker nationale sikkerhedsnet. Skabelsen af flere grønne job vil forøge indkomsten og fremme den sociale samhørighed og fattigdomsbekæmpelsen på nationalt plan. Det vil således bidrage til en vellykket gennemførelse af den internationale sociale dagsorden, der fremmes af FN's Internationale Arbejdsorganisation og G8/G20.

Miljømæssig:

Sigtet med EU-partnerskaber under det nye instrument er at fremme og støtte vækst og langsigtet miljømæssig bæredygtighed. Det forventes i denne forbindelse, at det nye instrument vil yde et betydeligt bidrag til både EU's og partnerlandenes miljø- og klimarelaterede foranstaltninger og politiske dialoger. Instrumentet kan fremme kulstoffattige forretningsmodeller ved at skabe incitamenter for den private sektor i EU. Med udgangspunkt i de vellykkede resultater af FN's klimakonference COP16 i Cancún kan instrumentet anvendes til at hjælpe EU-virksomheder med at udvikle effektive og omkostningseffektive politikker til opfyldelse af miljøvenlige mål i partnerlandene. Det vil også gøre det nemmere for partnerlandene at udnytte de miljømæssige, økologiske og energieffektivitetsmæssige fordele ved innovation fuldt ud. Det kan fremme overgangen til en grøn og ressourceeffektiv økonomi. I lyset af den stigende efterspørgsel efter varer i vækstøkonomierne er der behov for at fremme udveksling af bedste praksis i den private sektor og grønne indkøbspolitikker. Instrumentet vil gøre det muligt at samarbejde om skabelsen af en bedre forståelse for de økonomiske og samfundsmæssige omkostninger forbundet med tab af biodiversitet og forringelse af økosystemerne i lande af global betydning.

3. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

Under lovgivningsmyndighedens drøftelser af Kommissionens forslag om ICI+ (KOM(2009) 197) og efter Lissabontraktatens ikrafttræden er de tre institutioner nået til enighed om at

⁴ "EU's energipolitik: Samarbejde med partnere uden for EU" KOM(2011) 539 af 7.9.2011.

anvende artikel 207, stk. 2, og artikel 209, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde til gennemførelse af aktiviteter, der rækker ud over udviklingssamarbejde i udviklingslande. Artikel 212, stk. 2, i TEUF finder anvendelse på lande "der ikke er udviklingslande".

På baggrund af denne enighed vil det foreslåede partnerskabsinstrument blive baseret på følgende tre artikler i TEUF: artikel 212, stk. 2, artikel 207, stk. 2, og artikel 209, stk. 1.

EU har indgået en lang række internationale aftaler med partnerlande over hele verden, langt flere end de enkelte medlemsstater, hvilket giver EU indflydelse på stort set alle områder i tilknytning til internationale forbindelser. Med 27 medlemsstater, der handler på grundlag af fælles politikker og strategier, har EU den kritiske masse til at imødegå globale udfordringer. EU har også en enestående mulighed for at fremme EU-normer og standarder og gøre dem til globale standarder gennem internationalt samarbejde.

Det foreslåede partnerskabsinstrument vil tilføre større merværdi i forhold til det nuværende instrument, da det omfatter hele Europa 2020-strategien baseret på samarbejde til fremme af grøn vækst, større fokus på EU-interesser i samarbejde med de nye vækstøkonomier og industrialiserede lande og større fokus på at forbedre vilkårene for virksomheder, investeringer, handel og forskning og innovation. Der skal opstilles en proaktiv dagsorden for EU-interesser og gensidige interesser med tredjelande, med særligt fokus på EU's strategiske partnere.

Det nye partnerskabsinstrument vil også i højere grad opfylde EU's forpligtelser over for tredjelande, med hvilke EU har indgået partnerskabs- og samarbejdsaftaler og rammeaftaler. Det øger troværdigheden af og sammenhængen i EU's eksterne politik, der går ud på at knytte fremme af EU's værdier og interesser til specifikke samarbejdsaktiviteter. Partnerskabsinstrumentet bør desuden fungere som en katalysator for fælles EU-projekter og nationale projekter inden for rammerne af aftalerne, da de er bindende for EU og medlemsstaterne. Endelig skal det støtte EU's regionale og bilaterale politikker samt EU's forpligtelser i forbindelse med regionale og internationale samarbejdsprocesser og organer.

EU's foranstaltninger inden for rammerne af det økonomiske samarbejde, handelsdialoger og andre former for eksterne, økonomiske foranstaltninger kan blive et effektivt udenrigspolitisk redskab. De kan bidrage til at fremme EU's synlighed og indflydelse i tredjelande. Det kan fremme Europas ambition om at blive en central økonomisk og politisk aktør på den internationale scene, både bilateralt og i multilaterale organer som G20.

Der kan desuden skabes bedre muligheder for at gennemføre flere foranstaltninger i samarbejde med EU-medlemsstaterne og innovative ressourcemobiliseringsstrategier under partnerskabsinstrumentet, end det er tilfældet i dag under ICI. Der vil være flere midler til rådighed til at støtte samfinansieringsoperationer i samarbejde med EU-medlemsstaternes organer eller agenturer for bilateral bistand eller finansielle organer eller agenturer. Den multilaterale programmering vil skabe mulighed for en mere struktureret og integreret erhvervssektor. Der kan skabes bedre muligheder for offentlige og private partnerskaber med inddragelse af flere aktører fra det europæiske erhvervsliv. Sammenkobling af støtte og lån kan i givet fald også blive den bedste løsningsmodel.

Reguleringsmiddel/reguleringsform

Det er Kommissionens opfattelse, at en udvidelse af udviklingssamarbejdsinstrumentets anvendelsesområde til at omfatte ikke-udviklingsrelaterede foranstaltninger skaber risiko for spænding mellem forskellige mål, og at det kan medføre betydelige forsinkelser i beslutningstagningen og gennemførelsen. Kommissionen anbefaler, at der oprettes ét enkelt nyt globalt instrument med fokus på beskyttelse af centrale EU-interesser og imødegåelse af globale udfordringer og med klart definerede aktiviteter. Kommissionen ønsker derfor at fremlægge et forslag til et nyt instrument.

Fremlæggelse af et forslag til et nyt instrument anses for at være den bedste løsningsmodel. Der er bred enighed om at bygge videre på de nuværende finansielle instrumenter, selv om det er nødvendigt at afspejle de institutionelle ændringer, der er blevet indført med Lissabontraktaten. Med denne løsningsmodel vil instrumenternes nuværende struktur, som både aktørerne og EU-medlemsstaterne anser for at være relevant og hensigtsmæssig, i vid udstrækning være den samme. Et nyt partnerskabsinstrument med global rækkevidde og afgrænsede mål vil dog bidrage til en omfattende tilpasning af den nuværende tilgang til politikudformning, programmering og levering af resultater.

4. BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Den foreslåede finansieringsramme for partnerskabsinstrumentet beløber sig til i alt 1 131 mio. EUR i løbende priser for perioden 2014-2020. Dette beløb er i overensstemmelse med udgiftsområde 4 "Et globalt Europa" i forslaget til en flerårig finansiell ramme for 2014-2020.

Af forudsigelighedshensyn tildeles midler til videregående uddannelsesaktiviteter i tredjelande inden for "Erasmus for alle"-programmet, i overensstemmelse med EU's udenrigspolitiske mål, via to flerårige bevillinger, der dækker henholdsvis de første fire år og de resterende tre år. Disse midler afspejles i partnerskabsinstrumentets flerårige vejledende programmering, i overensstemmelse med de berørte landes konstaterede behov og prioriteter. I tilfælde af større uforudsete omstændigheder eller vigtige politiske ændringer kan tildelingerne ændres i overensstemmelse med EU's udenrigspolitiske prioriteter. Bestemmelserne i Europa-Parlamentet og Rådets forordning om "Erasmus for alle" (EU) nr. [...] finder anvendelse på anvendelsen af disse midler.

5. YDERLIGERE OPLYSNINGER

Forenkling

En af kommissionens prioriteter i denne nye forordning som i andre programmer under den flerårige finansielle ramme er at forenkle reguleringsmiljøet og lette adgangen til EU-støtte for partnerlande og regioner, civilsamfundsorganisationer osv., i det omfang de forfølger målene i forordningen.

Den nye PI-forordning giver mulighed for en hurtigere vedtagelse af gennemførelsesforanstaltninger og styrker således samarbejdsmulighederne. Revisionen af finansforordningen, der navnlig er omfattende, for så vidt angår de særlige bestemmelser om

⁵ EUT L ...

foranstaltninger udadtil, vil gøre det lettere for civilsamfundsorganisationer og SMV'er at deltage i finansieringsprogrammerne, f.eks. ved at forenkle reglerne, reducere omkostningerne ved at deltage og fremskynde kontrakttildelingsprocedurerne. Kommissionen agter at gennemføre denne forordning ved hjælp af de nye fleksible procedurer i den reviderede finansforordning.

Gennemførelsesbestemmelserne er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. [--] af [--] om fælles regler og procedurer for gennemførelsen af instrumenterne for EU's optræden udadtil.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om oprettelse af et partnerskabsinstrument for samarbejde med tredjelande

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 2, artikel 209, stk. 1, og artikel 212, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Denne forordning udgør et af instrumenterne til direkte støtte af Den Europæiske Unions eksterne politikker. Den træder i stedet for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1934/2006 af 21. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af samarbejdet med industrialiserede og andre højindkomstlande og -territorier (ICI)⁶.
- (2) I løbet af de sidste 10 år har Unionen til stadighed styrket sine bilaterale forbindelser med en lang række industrialiserede og andre højindkomstlande og -territorier i forskellige regioner i verden, navnlig i Nordamerika, Østasien og Australasien, men også i Sydøstasien og Golfstaterne.
- (3) Siden 2007 har Unionen desuden styrket og uddybet sit samarbejde og partnerskab med udviklingslande og lande med overgangsøkonomi i Asien, Centralasien og Latinamerika og med Irak, Iran, Yemen og Sydafrika i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 af 18. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde.
- (4) Omfanget af samarbejdet under de geografiske programmer med udviklingslande, -territorier og -regioner, som er fastsat i instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde, er desuden begrænset til finansiering af foranstaltninger, der opfylder kriterierne for officiel udviklingsbistand (ODA), som er fastsat af Komitéen for Udviklingsbistand under Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD/DAC).

⁶ EUT L 405 af 30.12.2006.

- (5) Der er blevet iværksat forberedende foranstaltninger såsom handelsdialoger, handelsfremmende foranstaltninger og videnskabelig udveksling for at styrke og uddybe samarbejdet med Indien og Kina og mellemindkomstlande i Asien og Latinamerika på områder, der ligger uden for udviklingssamarbejdsinstrumentets anvendelsesområde.
- (6) Unionen har desuden styrket sine bilaterale forbindelser med andre stadig mere fremtrædende mellemindkomstudviklingslande i Asien og Latinamerika ved at udvide samarbejdspartnerskabet og den politiske dialog til at omfatte områder og temaer, der rækker ud over udviklingssamarbejde. Forbindelserne med Rusland er ligeledes blevet styrket, herunder gennem EU's og Ruslands partnerskab for modernisering, hvilket understreger Ruslands betydning som en strategisk partner for Unionen, både hvad angår de bilaterale forbindelser og globale anliggender.
- (7) Det er i Unionens interesse at uddybe forbindelserne med partnere, der spiller en stadig vigtigere rolle i den internationale økonomi og handel, i syd-syd-handel og -samarbejde, i multilaterale fora, herunder G20-landenes ministre og centralbankchefer, i global governance og i imødegåelsen af globale udfordringer. Unionen er nødt til at opbygge omfattende partnerskaber med nye aktører på den internationale scene for at fremme en stabil og inklusiv international orden, skabe almene globale offentlige goder, forsvare Unionens centrale interesser og øge kendskabet til Unionen i de pågældende lande.
- (8) EU har derfor brug for et globalt finansielt instrument, som giver mulighed for at finansiere foranstaltninger, der muligvis ikke er berettiget til officiel udviklingsbistand, men som har afgørende betydning for uddybelsen og konsolideringen af forbindelserne med de pågældende partnerlande, navnlig gennem politisk dialog og udvikling af partnerskaber.
- (9) Uanset det særlige fokus på globale aktører i denne forordning bør anvendelsesområdet være globalt, således er der skabes mulighed for at støtte foranstaltninger til samarbejde med udviklingslande, hvor Unionen har væsentlige interesser i overensstemmelse med målene i denne forordning.
- (10) I Europa 2020-strategien⁷ har Unionen understreget sit vedvarende engagement i at fremme intelligent, inklusiv og bæredygtig vækst i sine interne og eksterne politikker og således samle de tre søjler: den økonomiske, den sociale og den miljømæssige.
- (11) Unionen er i sine forbindelser med globale partnere forpligtet til at fremme anstændigt arbejde for alle samt ratificeringen og den effektive gennemførelse af internationalt anerkendte arbejdsstandarder og multilaterale miljøaftaler.
- (12) Bekæmpelse af klimaforandringer anerkendes navnlig som en af Unionens store udfordringer og et område, hvor det er tvingende nødvendigt at træffe globale foranstaltninger. I overensstemmelse med den erklærede hensigt i Kommissionens meddelelse "Et budget for Europa 2020"⁸ om at øge den klimarelaterede del af EU's budget til mindst 20 % bør denne forordning bidrage til dette mål.

⁷ "Europa 2020: En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst" - KOM(2010) 2020.

⁸ KOM(2011) 500.

- (13) Unionen har forpligtet sig til at bidrage til opfyldelsen af de globale 2020-biodiversitetsmål og til at gennemføre den ledsagende strategi for mobilisering af ressourcer.
- (14) Unionen bør støtte gennemførelsen af Europa 2020-strategien i henhold til denne forordning, navnlig mål relateret til klimaforandringer, overgangen til en grønnere økonomi og ressourceeffektivitet, handel og investeringer og samarbejde med tredjelande på erhvervs- og lovgivningsområdet, og fremme offentligt diplomati, uddannelsesmæssigt/akademisk samarbejde og udbredelsesaktiviteter.
- (15) Fremme af diversificerede samarbejds- og partnerskabsinitiativer inden for et enkelt instrument bør endvidere give mulighed for stordriftsfordele, synergivirkninger, større effektivitet, en mere strømlinet beslutningstagning og forvaltning og en høj grad af synlighed i Unionens optræden udadtil.
- (16) For at nå målene i denne forordning er det nødvendigt at anvende en differentieret og fleksibel tilgang ved at udvikle modeller for samarbejde med centrale partnerlande under hensyntagen til deres økonomiske, sociale og politiske situation samt til Unionens særlige interesser, politiske prioriteter og strategier og samtidig fortsat have mulighed for at gribe ind over hele verden, når det er nødvendigt.
- (17) Unionen skal kunne reagere fleksibelt og rettidigt på nye og/eller uforudsete behov, således at den i højere grad kan opfylde forpligtelsen til at fremme Unionens interesser i forbindelserne med tredjelande, gennem vedtagelse af særlige foranstaltninger, der ikke indgår i flerårige vejledende programmer.
- (18) Målet for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af foranstaltningens omfang bedre opfyldes på EU-plan. Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (19) For at tilpasse forordningens anvendelsesområde til den rivende udvikling i tredjelande bør beføjelsen til at vedtage retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde uddelegeres til Kommissionen for så vidt angår de enkelte samarbejdsområder, der er nærmere defineret i bilaget. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (20) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser⁹. Undersøgelelsesproceduren bør

⁹ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13-18.

principielt anvendes ved vedtagelsen af gennemførelsesretsakterne, undtagen for så vidt angår finansielt mindre omfattende tekniske gennemførelsesforanstaltninger, under hensyntagen til gennemførelsesretsakternes art, særlig deres politisk orienterede karakter eller deres finansielle konsekvenser.

- (21) Fælles regler og procedurer for gennemførelsen af instrumenterne for EU's optræden udadtil er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../..., i det følgende benævnt "den fælles gennemførelsesforordning". I Rådets afgørelse 2010/427 EU fastlægges, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og formål

1. Ved denne forordning fastlægges et partnerskabsinstrument for samarbejde med tredjelande for at fremme EU-interesser og gensidige interesser. Partnerskabsinstrumentet støtter foranstaltninger, som på en effektiv og fleksibel måde bidrager til at nå de mål, der følger af Unionens bilaterale, regionale eller multilaterale forbindelser med tredjelande, og imødegår globale udfordringer.
2. De foranstaltninger, der finansieres under dette instrument, har følgende specifikke mål:
 - a) gennemførelse af den internationale dimension af Europa 2020-strategien ved at støtte Unionens bilaterale, regionale og interregionale strategier for samarbejdspartnerskaber, ved at fremme den politiske dialog og ved at udvikle kollektive tilgange og svar på globale udfordringer, såsom energisikkerhed, klimaændringer og miljø. Opfyldelsen af dette mål vurderes på grundlag af centrale partnerlandes indførelse af Europa 2020-politikker og -mål
 - b) forbedring af markedsadgangen og fremme af europæiske virksomheders handels-, investerings- og forretningsmuligheder gennem økonomiske partnerskaber og samarbejde på erhvervs- og lovgivningsområdet. Opfyldelsen af dette mål vurderes på grundlag af Unionens samhandel med centrale partnerlande og handels- og investeringsstrømmene til partnerlande, som aktionerne, programmerne og foranstaltningerne i denne forordning er specifikt rettet mod
 - c) fremme af den brede forståelse for Unionen og Unionens synlighed og rolle på den globale scene gennem offentligt diplomati, uddannelsesmæssigt/akademisk samarbejde og udbredelsesaktiviteter til fremme af Unionens værdier og interesser. Opfyldelsen af dette mål kan bl.a. vurderes ved hjælp af meningsmålinger og evalueringer.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Alle tredjelande, regioner og territorier kan indgå i et samarbejde i henhold til denne forordning.
2. Denne forordning støtter imidlertid primært foranstaltninger til samarbejde med udviklede lande og udviklingslande, der spiller en stadig vigtigere rolle i den internationale økonomi og handel, i multilaterale fora, i global governance og i imødegåelsen af globale udfordringer, og hvor Unionen har betydelige interesser.

Artikel 3

Generelle principper

1. Unionen søger at fremme, udvikle og konsolidere principperne om frihed, demokrati og respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt retsstatsprincippet, som den er bygget på, gennem dialog og samarbejde med tredjelande.
2. For at øge virkningen af Unionens bistand anvendes der om nødvendigt en differentieret og fleksibel tilgang ved udformningen af samarbejdet med partnerlandene for at tage hensyn til deres økonomiske, sociale og politiske situation samt til Unionens særlige interesser, politiske prioriteter og strategier.
3. Inden for rammerne af deres respektive beføjelser fremmer Unionen og medlemsstaterne en multilateral tilgang til globale udfordringer og samarbejdet med internationale eller regionale organisationer og organer, herunder internationale finansielle institutioner, FN-organer, -fonde og -programmer, OECD, G20-landenes finansministre og centralbankchefer og andre bilaterale donorer.
4. I forbindelse med gennemførelsen af denne forordning stræber Unionen mod at sikre konsekvens og sammenhæng med andre områder for sin optræden udadtil, især udviklingssamarbejdsinstrumentet vedrørende samarbejde med udviklingslande, samt med andre relevante unionspolitikker ved politikudformningen, den strategiske planlægning og programmeringen og gennemførelsen af foranstaltningerne.
5. Foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne forordning, bygger, hvor det er relevant, på samarbejdspolitikker fastlagt i instrumenter såsom aftaler, erklæringer og handlingsplaner mellem Unionen og de pågældende tredjelande og regioner, og foranstaltninger vedrører områder af relevans for Unionens særlige interesser, politiske prioriteter og strategier.
6. Unionens støtte i henhold til denne forordning gennemføres i overensstemmelse med den fælles gennemførelsesforordning.

Artikel 4

Samarbejdsområder

De enkelte samarbejdsområder omfattet af Unionens bistand i henhold til denne forordning er opført i bilaget. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 7 for at ændre eller udbygge bilaget.

Artikel 5

Programmering og vejledende fordeling af midler

1. Kommissionen vedtager flerårige vejledende programmer efter undersøgelsesproceduren i artikel 15, stk. 3, i den fælles gennemførelsesforordning. Denne procedure finder ligeledes anvendelse i forbindelse med omfattende revisioner, der indebærer væsentlige ændringer af strategien eller programmeringen.
2. De flerårige vejledende programmer fastlægger Unionens strategiske prioriteter og/eller områder af gensidig interesse, de specifikke mål og forventede resultater. For så vidt angår lande eller regioner, for hvilke der er blevet udarbejdet et fælles rammedokument for en samlet EU-strategi, baseres de flerårige vejledende programmer på dette dokument.
3. De flerårige vejledende dokumenter fastlægger desuden de prioriterede områder, der er udvalgt med henblik på EU-finansiering, og angiver de vejledende finansielle tildelinger, samlet, for hvert prioriteret område og for hvert partnerland eller hver gruppe af partnerlande i den pågældende periode, herunder for deltagelsen i globale initiativer; dette kan eventuelt ske i form af et beløbsinterval.
4. De flerårige vejledende programmer justeres, hvis det er nødvendigt, og under hensyntagen til midtvejs- eller ad hoc-revisionerne af de referencedokumenter, som de er baseret på.
5. Der kan oprettes en utildelt reserve i de flerårige vejledende programmer. Der træffes afgørelse om tildelingen af disse midler i overensstemmelse med den fælles gennemførelsesforordning.
6. Undersøgelsesproceduren i stk. 1 finder ikke anvendelse i forbindelse med ikke-væsentlige ændringer af flerårige vejledende programmer, tekniske tilpasninger, reallokering af midler inden for rammerne af de vejledende tildelinger for de enkelte prioriterede områder eller en forøgelse eller reduktion af den oprindelige samlede tildeling på mindre end 20 %, forudsat at disse ændringer ikke berører de prioriterede områder og mål, der er fastlagt i de flerårige vejledende programmer. Europa-Parlamentet og Rådet underrettes om sådanne tilpasninger senest en måned herefter.
7. Proceduren i artikel 15, stk. 4, i den fælles gennemførelsesforordning kan anvendes til at ændre de flerårige vejledende programmer, hvor der kræves et hurtigt svar fra Unionen.

Artikel 6

Udvalg

Kommissionen bistås af udvalget for partnerskabsinstrumenter. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 7

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. De delegerede beføjelser i artikel 4 tillægges i forordningens gyldighedsperiode.
2. Delegationen af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er nævnt i afgørelsen, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
3. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
4. En delegeret retsakt træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af retsakten til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 8

Finansielt referencebeløb

1. Det finansielle referencegrundlag for gennemførelsen af denne forordning for perioden 2014-2020 er 1 131 000 000 EUR. Budgetmyndigheden træffer afgørelse om de årlige bevillinger i forbindelse med den årlige budgetprocedure inden for rammerne af den flerårige finansielle ramme.
2. Med henblik på at fremme den internationale dimension inden for videregående uddannelse afsættes der et vejledende beløb på 1 812 100 000 EUR fra de forskellige instrumenter for samarbejdet udadtil (instrumentet for udviklingssamarbejde, det europæiske naboskabsinstrument, instrumentet til førtiltrædelsesbistand, partnerskabsinstrumentet og Den Europæiske Udviklingsfond) til aktioner vedrørende læringsmobilitet til eller fra ikke-EU-lande og vedrørende samarbejde og politisk dialog med myndigheder/institutioner/organisationer fra disse lande, jf. artikel 13, stk. 2, i "Erasmus for alle"-forordningen. Bestemmelserne i "Erasmus for alle"-forordningen finder anvendelse på anvendelsen af disse midler.

Midlerne stilles til rådighed via to flerårige bevillinger, der dækker henholdsvis de første fire år og de resterende tre år. Disse midler afspejles i disse instrumenters flerårige vejledende programmering, i overensstemmelse med de berørte landes konstaterede behov og prioriteter. I tilfælde af større uforudsete omstændigheder eller vigtige politiske ændringer kan tildelingerne ændres i overensstemmelse med EU's udenrigspolitiske prioriteter.

Artikel 9

Tjenesten for EU's Optræden Udadtil

Denne forordning anvendes i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2010/427 EU om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere.

Artikel 10

Ikrafttræden

1. Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*. Den anvendes fra den 1. januar 2014.
2. Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

Formanden

På Rådets vegne

Formanden

BILAG

DE ENKELTE SAMARBEJDSOMRÅDER UNDER PARTNERSKABSINSTRUMENTET

Unionens bistand kan bl.a. omfatte følgende samarbejdsområder til støtte for opfyldelsen af målene i artikel 1:

- a) støtte til specifikke initiativer, herunder forskningsarbejde, undersøgelser, pilotordninger eller fælles projekter, som på en effektiv og fleksibel måde skal bidrage til at nå de mål for samarbejde, der følger af udviklingen i Unionens forbindelser med de pågældende tredjelande
- b) fremme af samarbejde, partnerskaber og fællesforetagender mellem økonomiske, sociale, kulturelle, statslige og videnskabelige aktører i Unionen og tredjelandene
- c) fremme af (og støtte til) handelsforbindelser og handelsintegration, herunder syd-syd-handel, støtte til Unionens investeringsstrømme og økonomiske partnerskaber med særligt fokus på små og mellemstore virksomheder
- d) fremme af politiske og sektorale dialoger mellem politiske og økonomiske aktører, tilsynsmyndigheder, miljø- og forskningsaktører, sociale og kulturelle aktører og andre ikke-statslige organisationer i Unionen og tredjelande
- e) fremme af udbredelsesaktiviteter, intellektuel udveksling og styrkelse af den tværkulturelle dialog
- f) fremme af initiativer og foranstaltninger af EU-interesse eller gensidig interesse på områder som klimaforandringer, miljø, herunder biodiversitet, ressourceeffektivitet, råstoffer, transport, videnskab, forskning og innovation, beskæftigelse og social samhørighed, bæredygtig udvikling, herunder fremme af anstændigt arbejde, og virksomhedernes sociale ansvar, syd-syd-handel og -samarbejde, uddannelse, kultur, turisme, informations- og kommunikationsteknologi, sundhed, retsvæsenet, told, beskatning, finansielle anliggender, statistikker eller andre anliggender af særlig interesse for Unionen eller af gensidig interesse for Unionen og tredjelande
- g) styrkelse af kendskabet til og forståelsen af Unionen og af dens synlighed i tredjelandene.

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAGET

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

- 1.1. Forslagets/initiativets betegnelse
- 1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen
- 1.3. Forslagets/initiativets art
- 1.4. Mål
- 1.5. Forslagets/initiativets begrundelse
- 1.6. Varighed og finansielle virkninger
- 1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

- 2.1. Bestemmelser om tilsyn og rapportering
- 2.2. Forvaltnings- og kontrolordning
- 2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3.1. Berørt(e) udgiftsposte(r) i budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme
- 3.2. Anslåede virkninger for udgifterne
 - 3.2.1. *Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne*
 - 3.2.2. *Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne*
 - 3.2.3. *Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne*
 - 3.2.4. *Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme*
 - 3.2.5. *Tredjemands bidrag til finansieringen*
- 3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAGET

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. ... om oprettelse af et partnerskabsinstrument for samarbejde med tredjelande

1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen¹⁰

Afsnit 19: Eksterne forbindelser

Aktivitet 19 05: Forbindelser og samarbejde med industrialiserede tredjelande

Afsnittet for dette budgetkapitel 19 05 er i overensstemmelse med den nuværende struktur i de finansielle instrumenter 2007-2013. Det foreslås at fastholde aktivitet 19 05, men at ændre dette kapitels afsnit for perioden 2014-2020 som følger:

19 05: Samarbejde med tredjelande inden for rammerne af partnerskabsinstrumentet

1.3. Forslagets/initiativets art

☒ Forslaget/initiativet drejer sig om en **ny foranstaltning**

☐ Forslaget/initiativet drejer sig om en **ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning**¹¹

☐ Forslaget/initiativet drejer sig om **forlængelse af en eksisterende foranstaltning**

☐ Forslaget/initiativet drejer sig om **omlægning af en foranstaltning til en ny foranstaltning**

1.4. Mål

1.4.1. Det eller de af Kommissionens flerårige strategiske mål, som forslaget/initiativet vedrører

Formålet med dette finansieringsinstrument er at støtte følgende strategiske mål som angivet i Kommissionens meddelelse "Et budget for Europa 2020 - Del II Politikker" af 29. juni 2011 (KOM(2011) 500): "Forbindelser udadtil", s. 42:

"At udbrede og formidle EU's politikker i relation til større globale udfordringer såsom bekæmpelse af klimaforandringer, genoprettelse af biodiversiteten og beskyttelse af almene globale goder og ressourcer, hvor indsatsen bør styrkes yderligere. Kommissionen foreslår at opstille en proaktiv dagsorden for EU-interesser og gensidige interesser med tredjelande, med særligt fokus på strategiske partnere."

1.4.2. Specifikke mål og berørte ABM/ABB-aktiviteter

Følgende tre specifikke mål vil blive forfulgt under aktivitet 19 05:

1) gennemførelse af den internationale dimension af Europa 2020-strategien ved at støtte Unionens bilaterale, regionale og interregionale strategier for samarbejdspartnerskaber, ved

¹⁰ ABM: Activity Based Management (aktivitetsbaseret ledelse) - ABB: Activity-Based Budgeting (aktivitetsbaseret budgetlægning).

¹¹ Jf. artikel 49, stk. 6, litra a) og b), i finansforordningen.

at fremme den politiske dialog og ved at udvikle kollektive tilgange og svar på globale udfordringer

2) forbedring af markedsadgangen og fremme af europæiske virksomheders handels-, investerings- og forretningsmuligheder gennem økonomiske partnerskaber og samarbejde på erhvervs- og lovgivningsområdet

3) forbedring af Europas stærke tilstedeværelse i den globale økonomi og rolle på den globale scene ved at fremme offentligt diplomati, uddannelsesmæssigt/akademisk samarbejde og udbredelsesaktiviteter og netværk til fremme af europæiske værdier og interesser.

Berørte ABM/ABB-aktiviteter

Aktivitet 19 05 "omdøbes" som følger: ***Samarbejde med tredjelande inden for rammerne af partnerskabsinstrumentet***

1.4.3. Forventede resultater og virkninger

Et innovativt partnerskabsinstrument vil give EU mulighed for at fremme sine politikker globalt.

Virkninger for EU's økonomi og EU's økonomiske dialog med partnerlande

Gennemførelsen af et nyt partnerskabsinstrument vil give EU en række nye muligheder for at fremme europæiske virksomheder (navnlig SMV'er) og produkter. Det vil gøre det økonomisk muligt at støtte EU-virksomheder i tredjelande og skabe incitamenter for EU's konkurrenceevne og innovation på en måde, der fortsat bør være et supplement til foranstaltninger finansieret under programmet for konkurrenceevne og SMV og under Horisont 2020 (forskning og innovation), samt at støtte EU's samhandel med og investeringer i tredjelande, hvilket også vil kunne fremme udenlandske investeringer i EU. Der kan samarbejdes på en lang række områder, herunder på områder som klimaforandringer, miljø, tilnærmelse af tekniske forskrifter og standardisering, virksomhedernes sociale ansvar, intellektuelle ejendomsrettigheder, beskyttelse af personoplysninger, bedste praksis på det økonomiske, handelsmæssige, skattemæssige og finansielle område og inden for syd-syd-handel og -samarbejde. EU's økonomiske sikkerhed kan således styrkes, og der kan muligvis skabes nye job, hvilket i sidste ende vil bidrage til den økonomiske vækst.

Dette instrument vil kunne styrke EU's handelsforbindelser med partnerlande og således indvirke positivt på EU's betalingsbalance, de økonomiske og handelsmæssige forbindelser med resten af verden og samtidig være i overensstemmelse med principperne om markedsadgang/åbne markeder. Det vil således kunne bidrage til at mindske risikoen for protektionisme og fremme den internationale konkurrenceevne og den igangværende globalisering og samtidig sikre, at alle lande drager fordel heraf i overensstemmelse med principperne i Europa 2020-strategien.

Det nye partnerskabsinstrument vil desuden bidrage til at støtte EU's konkurrenceevne gennem en målrettet udvikling af menneskelige ressourcer, idet tilgængeligheden af højt kvalificerede folk og deres kapacitet til at innovere og fremme videnskabelig og teknologisk udvikling er en forudsætning for økonomisk fremgang.

Økonomiske virkninger i partnerlande

Det nye instrument kan fremme veletablerede former for økonomisk samarbejde mellem EU og partnerlandene. Det vil i denne forbindelse give EU mulighed for at sikre, at der tages tilstrækkeligt

hensyn til miljøværdier, værdier inden for bæredygtig energi, sociale og beskæftigelsesmæssige værdier og andre velfærdsværdier i udformningen og gennemførelsen af politikprogrammer.

En forøgelse af europæiske virksomheders investeringer vil også bidrage til den økonomiske vækst i værtslandet. Foranstaltninger til fremme af virksomhedernes sociale ansvar vil forbedre reglerne på det sociale, arbejdsretlige og miljømæssige område og gennemførelsen heraf i partnerlandet.

Gennem teknisk bistand vil instrumentet kunne afdække bæredygtige veje til finanspolitisk konsolidering af vækst og således bidrage til landenes bestræbelser på at få styr på deres budgetter. Det kan ligeledes understøtte initiativer, som sigter mod at forbedre den administrative effektivitet og en hensigtsmæssig brug af overførsler fra arbejdstagere og fremme nye investeringer og teknologioverførsel i nationale industrialiseringsprogrammer eller udviklingen af infrastruktur for at fremme ressourceeffektivitet og bæredygtighed, herunder i forbindelse med energiproduktion og -anvendelse.

Virkninger for den økonomiske styring

Det forventes ligeledes, at partnerskabsinstrumentet får en indvirkning på den økonomiske governance. Vi har gjort den dyrekøbte erfaring under krisen, at markederne har deres begrænsninger. Krisen har gjort det nødvendigt at tage statens rolle op til fornyet overvejelse, skabe en ny balance mellem stat og marked og finde ud af, hvordan vi kan øge borgernes tillid til både staten og markedet.

Krisen har vist, at offentlige politikker er af helt afgørende betydning for de nationale økonomier i økonomisk urolige tider, da regeringerne stoppede finansmarkedernes frie fald og forhindrede en finansiell katastrofe. Det efterfølgende pres på budgetterne i mange lande har imidlertid øget behovet for at reducere de offentlige udgifter, hvilket i de fleste tilfælde indebærer en strømlining af staten. Det er i denne forbindelse nødvendigt at genoverveje, hvilken rolle statens interventioner skal spille for at sikre en bedre og mere effektiv governance, velfunderede institutioner og effektive regler og procedurer.

Et andet vigtigt governance-spørgsmål er korruptionsbekæmpelse, åbenhed og integritet. Det nye instrument kan rettes mod at forbedre redskaberne til bekæmpelse af korruption og styrke gennemførelsen heraf. Nye initiativer kan styrke koordineringen af foranstaltninger til bekæmpelse af korruption og fremme af åbenhed globalt samt overholdelsen af relevante internationale konventioner, bedste praksis og retningslinjer.

Endelig vil det være af afgørende betydning at fremme de strategiske partners fulde deltagelse i den globale udformning af miljøpolitikken og global governance, navnlig i multilaterale miljøaftaler, hvis vi skal fremme en bæredygtig økonomisk udvikling.

Sociale virkninger for EU's økonomi

Det er EU's ambition at tage fat på indbyrdes forbundne social- og arbejdsmarkedspolitikker og fastlægge strategiske retningslinjer, der rækker ud over vækst. Dette område kan styrkes gennem økonomisk samarbejde med partnerlande og ved at styrke nationale og internationale lovgivningsrammer og bidrage til en styrkelse af den nationale, regionale eller globale økonomiske governance. Disse strategier og tilgange kan indvirke positivt på EU's beskæftigelses- og socialpolitikker såsom EU's velfærdsmodel for social beskyttelse, skabelsen af grønne job, den sociale dagsorden for "Europa 2020" osv. Den øgede konkurrence fra de nye vækstøkonomier kan også være et strategisk incitament for Europa til at allokere flere ressourcer til efteruddannelse og

omskoling og forbedring af kvaliteten inden for undervisning og forskning og til reformer af nationale velfærdssystemer.

Sociale virkninger i partnerlande

Gennem en harmonisering af EU's og EU-medlemsstaternes finansieringsinstrumenter og støtte til aktiviteter gennemført i samarbejde med andre bilaterale og multilaterale donorer kan det nye instrument få betydelig indvirkning på samfundsstrukturen i vækstøkonomierne. Det kan støtte reformen af velfærdssystemer, nationale beskæftigelsespolitikker, nationale politikker inden for efteruddannelse og udvikling af færdigheder og programmer inden for uddannelse, forskning og opbygning af innovationskapacitet samt styrke nationale sikkerhedsnet. Det skal bidrage til skabelsen af flere grønne job, en forøgelse af indkomsten pr. indbygger og udvikling af effektive strategier til fremme af social samhørighed og fattigdomsbekæmpelse på nationalt plan. Det vil således bidrage til en vellykket gennemførelse af den internationale sociale dagsorden, der fremmes af FN's Internationale Arbejdsorganisation og G8/G20.

Miljøvirkninger i EU og partnerlande

I de kommende år vil de vigtigste strategiske prioriteter for det nye instrument være at skabe grøn vækst, gennemføre strategien og støtte partnerlandenes politikker til fremme af en mere miljøvenlig vækst.

Sigtet med EU-partnerskaber under det nye instrument er at fremme og støtte vækst og langsigtet miljømæssig bæredygtighed. Det forventes i denne forbindelse, at det nye instrument vil yde et betydeligt bidrag til både EU's og partnerlandenes miljø- og klimarelaterede foranstaltninger og politiske dialoger.

Instrumentet kan fremme kulstoffattige forretningsmodeller ved at skabe incitamenter for den private sektor i EU. Med udgangspunkt i de vellykkede resultater af FN's klimakonference COP16 i Cancún kan instrumentet anvendes til at hjælpe EU-virksomheder med at udvikle effektive og omkostningseffektive politikker til opfyldelse af miljøvenlige mål i partnerlandene. Det vil også gøre det nemmere for partnerlandenes økonomier at udnytte de miljømæssige, økologiske og energieffektivitetsmæssige fordele ved innovation fuldt ud.

Instrumentet vil gøre det muligt at samarbejde om skabelsen af en bedre forståelse for de økonomiske og samfundsmæssige omkostninger forbundet med tab af biodiversitet og forringelse af økosystemerne i lande af global betydning.

1.4.4. Virknings- og resultatindikatorer

De tre specifikke mål overvåges på grundlag af følgende tre indikatorer:

- 1) centrale partnerlandes optagelse af Europa 2020-politikker og -mål og indflydelsen på politikudformningen i de pågældende lande
- 2) EU's samhandel med centrale partnerlande og handels- og investeringsstrømmene til partnerlande, som aktionerne, programmerne og foranstaltningerne i nærværende forordning er specifikt rettet mod
- 3) en mere positiv opfattelse af og øget forståelse for EU i centrale strategiske partnerlande, der bl.a. kan påvises i undersøgelser og/eller evalueringer.

1.5. Forslagets/initiativets begrundelse

1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt

Se begrundelsen til lovgivningsforslaget og konsekvensanalysen:

Det foreslåede partnerskabsinstrument er udformet således, at det kan overvinde EU's begrænsede muligheder for at gribe ind globalt på den mest effektive måde. Det giver EU mulighed for at forfølge dagsordener, der rækker ud over udviklingssamarbejde, i samarbejde med nye magter og for at forsvare EU's centrale dagsorden globalt med andre partnerlande, såfremt det bliver aktuelt. Hovedtrækkene i det foreslåede partnerskabsinstrument i forhold til det tidligere instrument for samarbejde med industrialiserede lande er følgende:

Geografisk dækning: global dækning med særligt fokus på strategiske partnere (industrialiserede lande, vækstøkonomier, Rusland)

Mål: fokus på fremme af **EU's interesser og Europa 2020-strategien** ved på en effektiv og fleksibel måde at bidrage til at nå de mål for samarbejde, der følger af Unionens **bilaterale/regionale forbindelser** med partnerlande, og ved at imødegå **globale udfordringer**

Prioriterede områder: den internationale dimension af Europa 2020-strategien, politisk dialog, globale udfordringer, samarbejde på erhvervs- og lovgivningsområdet, bilateralt/trilateralt/regionalt samarbejde, offentligt diplomati, uddannelsesmæssigt/akademisk samarbejde og udbredelse

Programmering: ikke knyttet til ODA-kriterier, flerårige programmer for langsigtede investeringer, ikke-planlagte foranstaltninger med henblik på tilvejebringelse af et hurtigt svar på ændrede vilkår og ad hoc-foranstaltninger.

1.5.2. Merværdien ved en indsats fra EU's side

EU har indgået en lang række internationale aftaler med partnerlande over hele verden, langt flere end de enkelte medlemsstater, som således alle har indflydelse på stort set alle områder i tilknytning til internationale forbindelser. Med 27 medlemsstater, der handler på grundlag af fælles politikker og strategier, er det kun EU, der har den kritiske masse til at imødegå globale udfordringer. EU har som global aktør en troværdighed og neutralitet, som de enkelte medlemsstater ikke har. EU har også en enestående mulighed for at fremme EU-standarder og gøre dem til globale standarder gennem internationalt samarbejde.

Det foreslåede partnerskabsinstrument vil tilføre større merværdi i forhold til det nuværende instrument, da det omfatter hele Europa 2020-strategien baseret på samarbejde til fremme af grøn vækst, større fokus på EU-interesser i samarbejde med de nye vækstøkonomier og industrialiserede lande og større fokus på at forbedre vilkårene for virksomheder, investeringer, handel og forskning og innovation. Der skal opstilles en proaktiv dagsorden for EU-interesser og gensidige interesser med tredjelande, med særligt fokus på EU's strategiske partnere.

Det nye partnerskabsinstrument vil også i højere grad opfylde EU's forpligtelser over for tredjelande, med hvilke EU har indgået partnerskabs- og samarbejdsaftaler og rammeaftaler. Det øger troværdigheden af og sammenhængen i EU's eksterne politik, der går ud på at knytte fremme af EU's værdier og interesser til specifikke samarbejdsaktiviteter. Partnerskabsinstrumentet bør desuden fungere som en katalysator for fælles EU-projekter og nationale projekter inden for rammerne af aftalerne, da de er bindende for EU og medlemsstaterne. Endelig skal det støtte EU's regionale og bilaterale politikker samt EU's forpligtelser i forbindelse med regionale og internationale samarbejdsprocesser.

1.5.3. Erfaringer fra lignende foranstaltninger

I **midtvejsrevisionen** af de finansielle instrumenter for foranstaltninger udadtil (KOM(2009) 196) fra 2009 blev det konkluderet, at begrænsningen i anvendelsen af udviklingssamarbejdsinstrumentet (DCI) var til hinder for finansieringen af aktiviteter, der ikke var "partnerfokuserede" som officiel udviklingsbistand (ODA), men til gensidig fordel i en globaliseringssammenhæng. Udviklingssamarbejdsinstrumentet blev ikke anset for at være velegnet til at løse problemet, da dets primære mål er fremme af økonomisk vækst og velfærd i udviklingslandene, mere specifikt udryddelse af fattigdom inden for rammerne af en bæredygtig udvikling, herunder opfyldelse af årtusindudviklingsmålene. Denne begrænsning var til skade for de mest dynamiske regioner i verden (f.eks. Latinamerika, Asien og Sydafrika), og EU havde ingen finansielle instrumenter til at fremme udviklingen af internationale forbindelser som følge af globaliseringen, navnlig i de nye vækstøkonomier. I denne forbindelse vedtog budgetmyndigheden **forberedende foranstaltninger** i Latinamerika og Asien for at udfylde hullet i lovgivningen midlertidigt. I april 2009 foreslog Europa-Kommissionen en opfølgning på lovgivningsområdet (KOM(2009) 197), således at der kan finansieres foranstaltninger i lande, der er omfattet af DCI-forordningen, ved at udvide det geografiske anvendelsesområde for det nuværende instrument for industrialiserede lande (ICI) til at omfatte udviklingslande (herunder de nye vækstøkonomier) i Asien og Latinamerika, samt Iran, Irak, Yemen og Sydafrika.

Det blev ligeledes anerkendt, at ICI, som det nuværende forslag om et nyt instrument bygger på, har skabt et fleksibelt grundlag for udvikling af samarbejdet med et større antal industrialiserede og andre højindkomstterritorier, selv om finansieringsrammen var begrænset.

Ud over midtvejsevalueringen er der i de seneste år blevet gennemført meget positive **evalueringer af flagskibsprogrammer** finansieret under ICI-instrumentet, nemlig EU Gateway-programmet for Japan og Sydkorea - "EU Gateway programme for Japan and the Republic of Korea" (finansiering af EU-pavilloner på handelsmesser) og EU-centrene (universitetskonsortier, der udbyder "EU-studie"-moduler og udbreder central information om EU til en meget bred målgruppe).

Hvad angår **lederuddannelsesprogrammet (ETP)** (sprog- og uddannelsesprogrammer for ledere), viste den evaluering, der blev foretaget i 2010¹², at ETP's programstruktur (et godt kendskab til japansk og koreansk virksomhedskultur er en uvurderlig fordel) og målgruppe (både små og mellemstore virksomheder værdsætter programmet) skaber enestående muligheder, herunder for potentielle deltagere fra medlemsstater, hvor der ikke findes initiativer af denne art. Det øger endvidere EU's synlighed. ETP har været til gavn for europæiske virksomheder, der ønsker at etablere/udvikle deres forretningsaktiviteter i Japan og Korea, idet det bistår europæiske virksomheder med at få adgang til japanske/koreanske markeder. Det har en vedvarende virkning for europæiske virksomheders aktiviteter og ikke blot en kortsigtet og midlertidig virkning, og det øger desuden europæiske virksomheders forretningsmuligheder i andre asiatiske lande.

Den evaluering, der blev foretaget i 2010¹³, af initiativet om etablering af **EU-centre** (offentligt diplomati) viser, at centrene skaber reel merværdi, og at Kommissionen drager stor fordel af initiativet. Centrene arbejder kompenserer i høj grad for Kommissionens omkostninger ved programmet. Programmet er blevet godt indkørt i de lande, der er gået foran med initiativet (USA og Canada), og det er også ved at blive godt indkørt i Australien og New Zealand. EU-finansieringen fungerer som startkapital, navnlig ved at tiltrække andre finansieringsmidler, der investeres i initiativet og således sikrer dets langsigtede bæredygtighed.

¹² Referenceevaluering: Intermediate evaluation of the Executive Training Programme in Japan and Korea, februar 2010, Deloitte consulting.

¹³ Referenceevaluering: http://www.eeas.europa.eu/eu-centres/docs/2010_evaluation_en.pdf

1.5.4. Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning

Lissabontraktaten fastsætter de fælles principper og mål og definerer en ny institutionel ramme for Unionens optræden udadtil (navnlig Tjenesten for EU's Optræden Udadtil), hvilket har skabt høje forventninger til Unionens optræden udadtil både internt i EU og hos partnere på nationalt og regionalt plan, herunder i en multilateral kontekst. Partnerskabsinstrumentet (PI) vil være en integreret del af den overordnede struktur i de finansielle instrumenter for foranstaltninger udadtil, der bygger på fire hovedkapitler: Et politikbaseret kapitel, hvor der primært er fokus på samarbejde med partnerlande på bilateralt, regionalt og internationalt niveau, og kapitler vedrørende tværgående prioriteter og værdier som menneskerettigheder og demokrati, humanitær bistand og civilbeskyttelse samt krisestyring og -forebyggelse. Partnerskabsinstrumentet henhører under det første kapitel, dvs. samarbejde med partnerlande. Instrumentets hovedsigte er at udbrede og formidle EU's politikker i relation til Europa 2020-strategien, at imødegå større globale udfordringer, at opstille en proaktiv dagsorden for EU-interesser og gensidige interesser, med særligt fokus på strategiske partnere.

En af hovedprioriteterne i **Europa 2020-strategien** er at genskabe vækst. Dagsordenen afspejler en erkendelse af, at hurtigt voksende nye økonomier med en voksende middelklasse vil spille en afgørende rolle med hensyn til at fastholde en europæisk eksport af varer og tjenester, hvor EU fortsat har en komparativ fordel. Partnerskabsinstrumentet bør bidrage til at fremme **handelspolitikken**¹⁴, navnlig i forhold til de strategiske økonomiske partnere. Støtte til fremme af europæiske virksomheders markedsadgang skal være et supplement til foranstaltninger finansieret under programmet for konkurrenceevne og SMV.

De nye vækstøkonomier spiller en stadig vigtigere rolle som ansvarlige partnere i forbindelse med imødegåelsen af globale udfordringer. Spørgsmål som fattigdomsbekæmpelse, migration, konkurrenceevne og handelsliberalisering, miljø, klimaforandringer, energi, styrkelse af digitale færdigheder og inklusion, pandemier, cybersikkerhed, terrorisme og organiseret kriminalitet kan kun håndteres i en international kontekst. I lyset af den tiltagende globalisering er det meget vigtigt, at den interne dagsorden om bæredygtig vækst og arbejdspladser i Europa og EU's interne politikker generelt understøttes af en ekstern dimension. Denne eksterne dimension af interne foranstaltninger vil kunne skabe større konsekvens og sammenhæng i EU's optræden udadtil og skal være et supplement, og overlapninger skal undgås.

Partnerskabsinstrumentet vil derfor navnlig blive anvendt til støtte for den eksterne dimension af EU-politikker inden for **klimaforandringer, miljø, energi, handel og bæredygtig udvikling samt informations- og kommunikationsteknologi**. EU har allerede udformet et højt sofistikeret sæt af incitamenter og forskrifter for at lette EU's egen overgang til en kulstoffattig økonomi og ensidigt vedtaget ambitiøse mål. Denne ramme sikrer en omfattende og konkret politisk indsigt, som kan og skal anvendes af vores centrale strategiske partnere til at fremme lignende mål. Sådanne foranstaltninger vil helt klart være til gavn for miljøet og fungere som en katalysator for bredt baserede investeringer i forskning og innovation, kapacitetsopbygningsprogrammer og nye grønnere teknologier og skabe forretningsmuligheder for europæiske virksomheder. I partnerskabsinstrumentet vil **integration af klimaaspektet og klimamål** navnlig være relevant for aktiviteter til fremme af den politiske dialog med industrialiserede lande og vækstøkonomier.

Ressourceeffektivitet vil være afgørende for at sikre en bæredygtig økonomisk vækst i lyset af de planetariske miljømæssige begrænsninger. **Ressourceeffektivitetsstrategien** er et af flagskibsinitiativerne i 2020-strategien. Den vil bl.a. berøre EU-standarder og vil kun blive virkelig

¹⁴ "Handel, vækst og verdensanliggender - Handelspolitikken som et centralt element i EU's 2020-strategi" (KOM(2010) 612) af 9.11.2010.

effektiv, hvis alle større økonomier anvender en ressourceeffektiv tilgang. Vækstøkonomierne har mulighed for at undgå de forurenende ikke-bæredygtige forbrugs- og produktionsmønstre, som meget ofte ses i EU og andre avancerede økonomier i industrialiseringsfasen, og det er helt klart i EU's interesse at bistå hermed. Vækstøkonomierne, navnlig Indien og Kina, har imidlertid også meget store befolkningsgrupper, der lever i absolut fattigdom, og hvis udkomme afhænger af sunde økosystemer som f.eks. rent vand og produktive have og skove. Brasilien, Sydafrika, Indien og Kina er samtidig lande med en enorm biodiversitet. Dialog og samarbejde om de økonomiske aspekter i forbindelse med beskyttelse og bæredygtig forvaltning af økosystemer er i både EU's og partnerlandenes interesse.

Dialog og praktisk samarbejde med de centrale globale energiproducenter og energiforbrugende lande er afgørende, hvis vi skal imødegå udfordringen med at sikre **EU's energisikkerhed**, navnlig da EU bliver stadig mere afhængig af import, i lighed med fremme af en global dagsorden for økonomier med lavt kulstofforbrug, bæredygtige energipolitikker, gennemsigtighed og forudsigelighed på globale energimarkeder og teknologisk samarbejde.

Lande, der i stadig mindre grad har status som udviklingslande, ønsker nye former for **samarbejde på det teknologiske og innovative område**. EU skal have mulighed for at etablere samarbejdspartnerskaber på disse områder, hvis det fortsat skal være en strategisk partner på disse områder og fortsat skal gå i front og fastsætte globale standarder.

Det kan således konkluderes, at ekstern projektering af EU's interne politikker vil blive fuldt ud integreret i programmeringen af partnerskabsinstrumentet, som også - inden for den begrænsede finansieringsramme - vil supplere den eksterne dimension af interne politikker under andre EU-programmer (som f.eks. foranstaltninger under Horisont 2020-rammeprogrammet for forskning og innovation, programmet for konkurrenceevne og SMV, herunder samarbejde om turisme, "Erasmus for alle"-programmet, asyl- og migrationsfonden og den interne sikkerhedsfond) for at undgå overlapninger. Der vil blive taget højde for sammenhæng og komplementaritet med andre geografiske instrumenter for eksterne foranstaltninger, navnlig udviklingssamarbejdsinstrumentet, i hele programmeringsfasen, og principperne for differentiering og koncentration vil blive integreret.

1.6. Varighed og finansielle virkninger

☒ Forslag/initiativ af **begrænset varighed**

- ☒ Forslag/initiativ gældende fra den 1.1.2014 til den 31.12.2020
- ☒ Finansielle virkninger fra den 1.1.2014 til den 31.12.2020
- ☐ Forslag/initiativ af **ubegrænset varighed**
- Iværksættelse med en indkøringsperiode fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ
- derefter gennemførelse i fuldt omfang

1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)¹⁵

☒ **Direkte central forvaltning** ved Kommissionen

☒ **Indirekte central forvaltning** ved uddelegering af gennemførelsesopgaver til:

¹⁵ Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

- ☐ gennemførelsesorganer
 - ☐ organer oprettet af Fællesskaberne¹⁶
 - ☐ nationale offentligretlige organer/organer med offentlige tjenesteydelsesopgaver
 - ☐ personer, som har fået pålagt at gennemføre specifikke aktioner i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er identificeret i den relevante basisretsakt, jf. artikel 49 i finansforordningen
- ☐ **Delt forvaltning** sammen med medlemsstaterne
- ☐ **Decentral forvaltning** sammen med tredjelande
- ☐ **Fælles forvaltning** sammen med internationale organisationer (*angives nærmere*)

Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".

Bemærkninger

¹⁶

Organer omhandlet i finansforordningens artikel 185.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Der er i stigende grad fokus på resultater i Europa-Kommissionens tilsyns- og evalueringssystemer. De involverer internt personale og ekstern ekspertbistand.

De projektansvarlige (task managers) i delegationerne og hovedsædet fører løbende tilsyn med gennemførelsen af projekter og programmer på forskellige måder, herunder gennem besøg på stedet i det omfang, det er muligt. Tilsyn giver værdifulde informationer om fremskridt. Det gør det nemmere for de projektansvarlige at identificere potentielle flaskehalse og træffe korrigerende foranstaltninger.

Der indgås kontrakt med eksterne uafhængige eksperter, som skal vurdere resultaterne af EU's foranstaltninger udadtil på grundlag af tre forskellige systemer. Disse vurderinger bidrager til ansvarliggørelse og styrkelse af igangværende foranstaltninger. Alle redskaberne er baseret på de internationalt anerkendte OECD-DAC-evalueringskriterier, der også omfatter evaluering af (potentielle) virkninger.

På projektniveau giver det centralt forvaltede resultatbaserede overvågningssystem (ROM) et første, kort og fokuseret øjebliksbillede af kvaliteten af en foranstaltning udtaget ved stikprøve. Ved hjælp af en fint struktureret, standardiseret metodologi tildeler ROM-eksperter karakterer, der fremhæver projektets styrker og svagheder, og fremsætter anbefalinger om, hvordan effektiviteten kan forbedres.

Evalueringer på projektniveau, som forvaltes af den EU-delegation, der er ansvarlig for projektet, giver en mere detaljeret, tilbundsgående analyse og gør det nemmere for projektlederne at forbedre de igangværende foranstaltninger og forberede fremtidige foranstaltninger. Eksterne, uafhængige eksperter med tematisk og geografisk ekspertise hyres til at udføre analysen og indsamle feedback og dokumentation fra alle interessenter, ikke mindst støttemodtagerne.

Kommissionen foretager ligeledes strategiske evalueringer af sine politikker, lige fra programmering og strategi til gennemførelse af foranstaltninger i en bestemt sektor (såsom sundhed, uddannelse osv.) i et land eller en region eller for et bestemt instrument. Disse evalueringer er et vigtigt bidrag til formuleringen af politikker og udformningen af instrumenter og projekter. De offentliggøres alle på Kommissionens websted, og et sammendrag af resultaterne inkluderes i årsrapporten til Rådet og Europa-Parlamentet.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem

2.2.1. Konstaterede risici

De operationelle vilkår for partnerskabsinstrumentet er forbundet med følgende risici, der kan være til hinder for opfyldelsen af instrumentets mål:

- Geografisk spredte projekter og programmer: PI vil få global rækkevidde med særligt fokus på strategiske partnere. Det nuværende samarbejde med de industrialiserede lande og territorier (omfattet af det nuværende ICI) vil blive videreført, men der vil blive lanceret nye projekter/programmer med en gruppe af lande, hvor samarbejdet tidligere var baseret på ODA. Den globale dækning kan skabe logistiske/ressourcemæssige udfordringer af tilsynsmæssig karakter - navnlig i forbindelse med kontroller på stedet.

- Lanceringen af nye programmer/projekter og risikoen for manglende institutionel og administrativ kapacitet i nogle partnerlande kan vanskeliggøre og forsinke udformningen og gennemførelsen af foranstaltningerne.
- Vanskeligheder i forbindelse med opfølgning og måling af virkningerne af dette samarbejde for EU og partnerlandene kan betyde, at Kommissionen ikke kan aflægge beretning og påtage sig ansvaret for resultaterne.
- Økonomiske/politiske dagsordener kan vanskeliggøre og forsinke udformningen og gennemførelsen af foranstaltningerne.
- Da PI er et nyt instrument, kan mangel på menneskelige ressourcer og administrationsbevillinger til støtte for gennemførelsen af instrumentet i delegationerne og i hovedsædet vanskeliggøre en forsvarlig forvaltning af instrumentet.

2.2.2. *På tænkt(e) kontrolmetode(r)*

Kommissionens interne kontrol-/forvaltningsforanstaltninger er udformet således, at de giver en rimelig sikkerhed for opfyldelsen af målene inden for rammerne af en effektiv forvaltning af instrumentet, pålideligheden af den finansielle rapportering og overholdelsen af de relevante lovgivnings- og proceduremæssige bestemmelser.

Ud over foranstaltningerne i Kommissionens generelle tilgang til strategi og planlægning, interne revisionsprocedurer og andre krav i Kommissionens interne kontrolstandarder og for at sikre, at instrumentet fungerer effektivt, og afbøde de store risici, der er forbundet med eksterne samarbejdsforanstaltninger, finder følgende foranstaltninger anvendelse:

- dekoncentrering af forvaltningen til de lokale EU-delegationer, hvis relevant
- klar afgrænsning af det økonomiske ansvar gennem subdelegation fra den anvisningsberettigede ved subdelegation (generaldirektør/tjenestegrenchef) i hovedsædet til delegationschefen
- regelmæssig rapportering fra EU-delegationer til hovedsædet, herunder en årlig erklæring fra delegationschefen
- tilrettelæggelse af et omfattende uddannelsesprogram for personale i hovedsædet og i delegationerne
- omfattende støtte og vejledning til hovedsædet/delegationerne (herunder via internettet)
- regelmæssig efterfølgende kontrol
- en tilgang til forvaltning af programmer og projektførløb, herunder:
- avancerede støtteværktøjer til udformning af foranstaltninger, gennemførelsesmetoder, finansieringsmekanismer, forvaltningssystemer, vurdering og udvælgelse af gennemførelsespartnere osv.
- værktøjer til overvågning og rapportering af programmer og projekter, der skal sikre en effektiv gennemførelse, herunder regelmæssig ekstern kontrol på stedet af projekter
- omfattende evaluerings- og revisionsforanstaltninger.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

I lyset af de store risici, der er forbundet med eksterne foranstaltninger, skal systemerne tage højde for hyppig forekomst af potentielle overensstemmelsesfejl (uregelmæssigheder) i transaktioner, og der skal være indbyggede hyppige kontroller med henblik på forebyggelse, konstatering og korrektion så tidligt som muligt i betalingsprocessen. I forbindelse med kontrollen af overholdelse vil der således i praksis være fokus på omfattende forudgående kontrol på flerårig basis, der foretages af både eksterne revisorer og af Kommissionens personale på stedet inden den endelige betaling til projektet (der vil fortsat blive foretaget en række efterfølgende revisioner og kontroller). Kontrollen er noget mere vidtgående end de finansielle foranstaltninger, der stilles krav om i finansforordningen. Kontrolforanstaltningerne omfatter følgende væsentlige elementer:

- forebyggende foranstaltninger
- obligatoriske grundkurser i svig for personale, der er involveret i forvaltning af samarbejdet
- forudgående overensstemmelsesvurderinger for at sikre, at alle gennemførelsespartnerne har indført egnede forholdsregler mod svig for at forebygge og afsløre svig i forbindelse med forvaltningen af EU-midler
- Kommissionen undertegnede det internationale initiativ vedrørende gennemsigtighed i bistanden (IATI) i Accra i 2008, hvori parterne er nået til enighed om en standard for gennemsigtighed i bistanden, der sikrer tilvejebringelsen af hurtigere, mere detaljerede og regelmæssige oplysninger om bistandsstrømme og dokumenter
- opsporings- og korrektionsforanstaltninger
- forudgående kontrol af transaktioner foretaget af Kommissionen for alle kontrakter og udbetalinger
- eksterne revisioner og kontroller (både obligatoriske og risikobaserede), herunder med inddragelse af Revisionsretten
- retrospektiv kontrol (på grundlag af risikoanalyse) og inddrivelse.

Ved mistanke om forsætlig uregelmæssighed (svig) kan der desuden træffes følgende foranstaltninger:

- suspension af fristen for betaling og underretning af enheden
- særlige revisioner (ad hoc/granskning)
- varslingsystem og øget tilsyn med kontrakter
- suspension/ophævelse af kontrakt
- udelukkelsesprocedure.

Kommissionens tjenestegrene vil arbejde tæt sammen med OLAF for at sikre gennemførelsen af handlingsplanen vedrørende Kommissionens nye strategi for bekæmpelse af svig, der blev vedtaget af kollegiet i 2011, for bl.a. at sikre, at:

- interne kontrolforanstaltninger vedrørende bekæmpelse af svig er bragt på linje med CAFS
- tilgangen til forvaltning af risikoen for svig er gearret til at identificere områder med risiko for svig og egnede aktioner
- der kan strækkes relevante oplysninger fra de systemer, som anvendes i tredjelande til forvaltning af EU-midler, således at disse data kan anvendes i risikostyringen af svig (f.eks. dobbeltfinansiering)
- der om nødvendigt kan nedsættes netværksgrupper og indføres tilstrækkelige it-værktøjer beregnet til at analysere tilfælde af svig relateret til sektoren for ekstern bistand.

2.4 Overslag over omkostninger og fordele ved kontrolforanstaltningerne

De interne udgifter til kontrol/forvaltning af partnerskabsinstrumentet bør ligge på det niveau, GD for Udvikling og Samarbejde - EuropeAid - har beregnet for forvaltningen af generaldirektoratets instrumenter for eksterne foranstaltninger (dvs. 6 % af budgettet).

For EuropeAid-porteføljen som helhed er de samlede årlige gennemsnitlige udgifter til intern kontrol/forvaltning anslået til **658 mio. EUR** i forpligtelser i budgetplanlægningen for 2014-2020. Dette tal omfatter forvaltningen af EUF, der er integreret i EuropeAids forvaltningsstruktur. Disse ikke-driftsmæssige udgifter udgør omkring **6,4 %** af det anslåede årlige gennemsnitlige beløb på **10,2 mia. EUR**, de anslåede samlede (drift + administration) forpligtelser i EuropeAids udgiftsportefølje finansieret via Den Europæiske Unions almindelige budget og Den Europæiske Udviklingsfond for perioden 2014-2020.

Disse administrationsudgifter dækker hele EuropeAids personale i hovedsædet og i delegationer, infrastruktur, rejseaktivitet, efteruddannelse, overvågning, evaluering og revisionskontrakter (herunder kontrakter foranlediget af støttemodtagere).

EuropeAid agter at reducere andelen af udgifter til forvaltning/drift over tid inden for rammerne af de forbedrede og forenkledede ordninger for de nye instrumenter på grundlag af ændringer, der sandsynligvis vil blive integreret i den reviderede finansforordning. Disse administrationsudgifter sikrer navnlig opfyldelsen af politiske mål, en effektiv udnyttelse af ressourcerne og gennemførelsen af robuste, omkostningseffektive forebyggende foranstaltninger og andre kontroller, der skal sikre en lovlig og formelt rigtig anvendelse af midlerne.

Selv om der fortsat vil ske forbedringer med hensyn til karakteren af og fokus for forvaltningen og kontrollen af overholdelse i relation til porteføljen, er disse udgifter generelt en forudsætning for en effektiv gennemførelse af instrumenternes målsætninger med en minimal risiko for manglende overholdelse (restfejlprocenten er 2 %). Risikoen er langt mindre end den risiko, der er forbundet med at afskaffe eller mindske den interne kontrol på dette højrisikoområde.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) i budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende udgiftsposter i budgettet

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgifts- område i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer [Betegnelse.....]		fra EFTA- lande ¹⁸	fra kandidat- lande ¹⁹	fra tredje- lande	i henhold til artikel 18, stk. 1, litra aa), i finansforordningen
Udgifts- område 4 - Et globalt Europa	19 01 04 08 - Instrumentet for industrialiserede lande (ICI) - udgifter til den administrative forvaltning	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
	19 05 01 - Samarbejde med industrialiserede tredjelande					
	19 05 02 - KEDO					
	19 05 03 - Pilotprojekt vedrørende transatlantiske metoder til håndtering af globale udfordringer					
	19 09 03 - Andre samarbejds- foranstaltninger end dem, der falder ind under statslig udviklingsbistand (Latinamerika)					
	19 09 02 - Forberedende foranstaltning vedrørende samarbejde med landene i mellemste indkomstgruppe i Latinamerika					
	19 10 04 - Andre samarbejds- foranstaltninger end dem, der falder ind under statslig udviklingsbistand (Asien, Centralasien, Irak, Iran og Yemen)					
	19 10 01 03 - Forberedende foranstaltning vedrørende udvekslinger mellem europæiske og indiske virksomhedsledere og forskere					
	19 10 01 04 - Forberedende foranstaltning vedrørende udvekslinger mellem europæiske og kinesiske virksomhedsledere og forskere					
	19 10 01 05 - Forberedende foranstaltning vedrørende samarbejde med landene i mellemste indkomstgruppe i Asien					

¹⁷ OB = opdelte bevillinger IOB = ikke-opdelte bevillinger.

¹⁸ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

¹⁹ Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidatlande på Vestbalkan.

- Nye budgetposter, som der er søgt om

Udgifts- område i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer [Betegnelse.....]		fra EFTA- lande	fra kandidat- lande	fra tredje- lande	iht. artikel 18, stk. 1, litra aa), i finansforordningen
Udgifts- område 4 - Et globalt Europa	19 01 04 08 - Partnerskabsinstrumentet (PI) - udgifter til den administrative forvaltning	OB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
	19 05 01 - Samarbejde med tredjelande inden for rammerne af partnerskabsinstrumentet					
	19 05 02 - Samarbejde med industrialiserede tredjelande - afslutning af tidligere program for 2007-2013 (tidligere budgetpost 19 05 01)					
	Bemærk: Andre eksisterende budgetposter under kapitel 19 09 og 19 10 bibeholdes under afslutningen af foranstaltningerne (med "p.m." for forpligtelser)					

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:			Nummer	Udgiftsområde 4 - Et globalt Europa						
GD: FPI			2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	I ALT
• Aktionsbevillinger (løbende priser @ 2 % fra 2011-priser)										
19 05 01 - Samarbejde med tredjelande inden for rammerne af partnerskabsinstrumentet	Forpligtelser	(1)	128,853	135,586	143,670	153,001	163,782	176,106	188,812	1 089,710
	Betalinger (a)	(2)	27,753	68,486	110,870	143,201	152,182	162,506	174,112	839,110
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer ²⁰										
19 01 04 08 - Partnerskabsinstrumentet (PI) - udgifter til den administrative forvaltning		(3)	4,847	5,114	5,430	5,799	6,218	6,694	7,188	41,290
Bevillinger I ALT for GD FPI	Forpligtelser	=1+1a +3	133,700	140,700	149,100	158,800	170,000	182,800	196,000	1 131,000
	Betalinger	=2+2a +3	32,600	73,600	116,300	149,000	158,400	169,200	181,300	880,400

a) Betalingerne vedrørende aktionsudgifterne er blevet udregnet på grundlag af et almindeligt projektforsløb på fire år med satserne 20 % - 30 % - 30 % - 20 %.

²⁰ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

b) 4 % af bevillingen er blevet afsat til administrative støtteudgifter.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:			5	Administration					
		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	I ALT
GD: FPI									
• Menneskelige ressourcer		3,227	3,195	3,163	3,131	3,131	3,131	3,131	22,111
• Andre administrationsudgifter		0,150	0,153	0,156	0,159	0,163	0,166	0,169	1,116
I ALT GD FPI	Bevillinger	3,377	3,348	3,319	3,291	3,294	3,297	3,301	23,227

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	3,377	3,348	3,319	3,291	3,294	3,297	3,301	23,227
---	---	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------

i mio. EUR

		2014	2015	2016	2017	2018-2020			I ALT
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-5 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	137,077	144,048	152,419	162,091	173,294	186,097	199,301	1 154,227
	Betalinger	35,977	76,948	119,619	152,291	161,694	172,497	184,601	903,627

3.2.2. Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Der angives mål og resultater ↓			År n	År n+1	År n+2	År n+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)								I ALT	
	RESULTATER															
	T y p e r e s u l t a t 21	Resultaternes gennemsnitlige omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Samlede resultater (antal)	Samlede omkostninger
SPECIFIKT MÅL NR. 1: Fremme af den eksterne dimension af Europa 2020-strategien, politisk dialog, globale udfordringer																
- Resultat																

²¹ Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks. antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

- Resultat																		
Subtotal for specifikt mål nr. 1				70,861		74,571		79,023		84,164		90,100		96,884		103,880		599,483
SPECIFIKT MÅL NR. 2: Økonomiske partnerskaber, samarbejde på erhvervs- og lovgivningsområdet																		
- Resultat																		
Subtotal for specifikt mål nr. 2				26,740		28,140		29,820		31,760		34,000		36,560		39,200		226,220
SPECIFIKT MÅL NR. 3 Offentligt diplomati, akademisk/uddannelsesmæssigt samarbejde og udbredelse																		
- Resultat																		
Subtotal for specifikt mål nr. 3				24,567		25,840		27,372		29,137		31,182		33,522		35,932		207,452

Utdelt reserve		6,685		7,035		7,455		7,940		8,500		9,140		9,800		56,555
OMKOSTNINGER I ALT		128,853		135,5 86		143,6 70		153,0 01		163,7 82		176,1 06		188,812		1 089,7 10

Bemærk: Fordelingen af midlerne fra den finansielle ramme på 1 131,000 mio. EUR til specifikke formål er følgende:

Mål nr. 1: 53 %

Mål nr. 2: 20 %

Mål nr. 3: 18 %

Utdelt reserve: 5 % skal fordeles mellem de tre mål på grundlag af behovene.

Det er ikke hensigtsmæssigt at tildele midlerne på grundlag af resultater som følge af instrumentets karakter (intet standardantal resultater og ingen gennemsnitlige omkostninger).

3.2.3. Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

3.2.3.1. Resumé

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

UDGIFTS-OMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	I ALT
Menneskelige ressourcer	3,227	3,195	3,163	3,131	3,131	3,131	3,131	22,111
Andre administrations-udgifter	0,150	0,153	0,156	0,159	0,163	0,166	0,169	1,116
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	3,377	3,348	3,319	3,291	3,294	3,297	3,301	23,227

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 5²² i den flerårige finansielle ramme	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	I ALT
Menneskelige ressourcer	3,565	3,658	3,778	3,925	4,139	4,384	4,631	28,080
Andre administrations-udgifter	1,282	1,456	1,652	1,875	2,079	2,310	2,557	13,210
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	4,847	5,114	5,430	5,799	6,218	6,694	7,188	41,290

I ALT	8,224	8,462	8,750	9,090	9,512	9,991	10,489	64,517
--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	---------------	---------------

²²

Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

3.2.3.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- ☒ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i hele tal (eller med højst en decimal)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
XX 01 01 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	17,4	17,3	17,1	16,9	16,9	16,9	16,9
XX 01 01 02 (i delegationer)							
XX 01 05 01 (indirekte forskning)							
10 01 05 01 (direkte forskning)							
• Eksternt personale (i fuldtidsækvivalenter: FTE)²³							
XX 01 02 01 (KA, V, UNE under den samlede bevillingsramme)	13,0	12,9	12,8	12,6	12,6	12,6	12,6
XX 01 02 02 (KA, V, UED, LA og UNE i delegationerne)	2,0	1,9	1,9	1,9	1,9	1,9	1,9
19 01 04 08 ²⁴							10,2
	39,4	40,4	41,8	43,4	45,7	48,4	51,2
XX 01 05 02 (KA, V, UNE - indirekte forskning)							
10 01 05 02 (KA, V, UNE - direkte forskning)							
Andre budgetposter (skal angives)							
I ALT	71,8	72,5	73,5	74,9	77,2	79,9	82,7

De menneskelige ressourcer under udgiftsområde 5 svarer til det personale, der er nødvendigt for at forvalte det nye partnerskabsinstrument.

Det omfatter det eksisterende FPI-personale, der forvalter det nuværende ICI-instrument, dvs. 3,6 AD; 7 AST; 4,3 AC, 2 AL i Washington = 17 FTE, og anmodning om yderligere personale anslået til 4 AD, 3 AST, 4 AC = 11 FTE.

19 angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som GD'erne allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i GD'erne, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger,

²³ KA: kontraktansatte, V: vikarer, UED: unge eksperter ved delegationer; LA= lokalt ansatte, UNE = udstationerede nationale eksperter.

²⁴ Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

som tildeles det ansvarlige GD i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Forvaltning af programmet og projektføreløbet
Eksternt personale	Forvaltning af programmet og projektføreløbet

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

- ☒ Forslaget/initiativet er foreneligt med indeværende flerårige finansielle ramme for 2014-2020.
- ☐ Forslaget/initiativet kræver omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme.

Der redegøres for omlægningen med angivelse af de berørte budgetposter og beløbenes størrelse.

- ☐ Forslaget/initiativet kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres²⁵.

Der redegøres for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og beløbenes størrelse.

3.2.5. Tredjemands bidrag til finansieringen

- Forslaget/initiativet indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand.
- Forslaget/initiativet indeholder bestemmelser om samfinansiering, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)			I alt
Organ, som deltager i samfinansieringen (angives)								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

²⁵ Jf. punkt 19 og 24 i den interinstitutionelle aftale.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- ☒ Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne.
- ☐ Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - ☐ for egne indtægter
 - ☐ for diverse indtægter

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ²⁶						
		År n	År n+1	År n+2	År n+3	Indsæt så mange kolonner som nødvendigt for at vise varigheden af virkningerne (jf. punkt 1.6)		
Artikel ...								

For diverse indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

Det oplyses, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne.

²⁶

Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told, sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb med fradrag af opkrævningsomkostninger på 25 %.